

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/23/2016
Identifikačné číslo spisu: 7015200177
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7015200177.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Kataríny Benczovej, v právnej veci žalobcu Ing. M. M., trvale bytom H. XXXX/XX, XXX XX G., právne zastúpeného ADVOKÁTSKOU KANCELÁRIOU JUDr. Peter Kerecman spoločnosť s ručením obmedzeným, so sídlom Rázusova 1, 040 01 Košice, proti žalovanému: Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Košiciach, Krajskému dopravnému inšpektorátu, so sídlom Kuzmányho 8, 041 02 Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-KE-KDI2-139/2014-P z 19. decembra 2014, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/15/2015-56 z 21. januára 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/15/2015-56 z 21. januára 2016 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. KRPZ-KE-KDI2-139/2014-P z 19. decembra 2014 a rozhodnutie Okresného riaditeľstva policajného zboru v Košiciach č. ORPZ-KE-ODI1-354/2014-P z 09. septembra 2014 v znení upovedomenia o oprave z 26. novembra 2014 z r u š u j e a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 354,01 € a náhradu iných trov konania v sume 70 €, na účet jeho právnej zástupcu, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-KE-KDI2-139/2014-P z 19.12.2014 a nepriznal mu náhradu trov konania. Predmetným rozhodnutím žalovaný zmenil prvostupňové rozhodnutie Okresného riaditeľstva policajného zboru v Košiciach č. ORPZ-KE-ODI1-354/2014-P z 09.09.2014, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti

cestnej premávky podľa ust. § 22 ods. 1 písm. l/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“), ktorého sa mal dopustiť porušením ustanovenia § 25 ods. 1 písm. u/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o cestnej premávke“) na tom skutkovom základe, že dňa 14.03.2014 v čase o 14.00 hod. v Košiciach na ulici O. č. XX parkoval s motorovým vozidlom Chrysler, evidenčného čísla G. na mieste, kde obmedzil výjazd vozidiel z účelovej komunikácie, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 20 € a zároveň rozhodol o trovách správneho konania; a to tak, že vo výroku predmetného rozhodnutia vypustil v druhom odseku text, cit.: „...parkoval s motorovým vozidlom Chrysler, evidenčného čísla G. na mieste, kde obmedzil výjazd vozidiel z účelovej komunikácie.“ a nahradil ho textom „...zastavil a stál s motorovým vozidlom Chrysler, evidenčného čísla G. na mieste vjazdu alebo výjazdu z pozemku.“; rovnako zmenil aj druhý odsek odôvodnenia rozhodnutia s tým, že ostatné časti rozhodnutia ostávajú nezmenené.

V odôvodnení rozsudku krajský súd konštatoval, že z obsahu pripojeného administratívneho spisu vyplynulo, že správne orgány v danom prípade dostatočne zistili skutkový stav veci, ktorý vyplýva zo správ o výsledku objasňovanie priestupku zo 17.03.2014, záznamu o podaní vysvetlenia žalobcu z 22.03.2014, záznamu o podaní vysvetlenia Z. T. z 22.03.2014 (zamestnanec odťahovej služby), záznamu o podaní vysvetlenia M. G. z 22.03.2014 (vodič odťahovej služby), fotodokumentácie zo 17.03.2014, videozáznamu z miesta spáchania priestupku, záznamu o podaní vysvetlenia N. G. z 21.05.2014 (vlastníčka nehnuteľnosti postavenej na pozemku), záznamu o podaní vysvetlenia H. H. z 22.07.2014 (policajt, ktorý bol na mieste priestupku dňa 14.03.2014), záznamu o podaní vysvetlenia M. G. z 02.07.2014 (vlastník pozemku), úradného záznamu z 09.06.2014, evidenčnej karty žalobcu, zápisnice z ústneho pojednávania z 09.09.2014, z fotodokumentácie zhotovenej na mieste priestupku, ako aj videozáznamu zhotoveného na mieste priestupku, fotodokumentáciou, ktorú predložil žalobca s odvolaním proti odporu z 29.05.2014, keď dospeli k záveru, že motorové vozidlo Chrysler, EVČ: G. dňa 14.03.2014 o 14:00 hod. v Košiciach na ul. O. č. XX skutočne zastavilo a stálo na mieste, kde obmedzilo jazdu vozidiel na mieste vjazdu alebo výjazdu z pozemku, t. j. pred kovovou bránou, ktorá slúžila na vjazd a výjazd z pozemku, pričom je pravdou, že vjazd a výjazd z pozemku je možný aj cez drevenú bránu.

Krajský súd konštatoval, že tento skutkový stav vyplýva z vykonaného dokazovania a medzi účastníkmi sporný nebol, pričom fotodokumentácia, ktorú žalobca pripojil k odporu, odvolaniu ako aj ku samotnej žalobe, svedčí iba o tom, že kovová brána, ktorá slúžila ako vjazd a výjazd z pozemku, dlhší čas nebola riadne užívaná a že nebolo možné túto bránu v celom rozsahu otvárať, bolo možné otvoriť iba jedno krídlo a druhé sčasti, ktorému bránila kovová prípojka na plyn.

Ďalej krajský súd poukázal na to, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že pozemok, na ktorom bol postavený rodinný dom, bol v tom čase ohradený plotom s dvoma bránami : kovovou a drevenou. Pred drevenou bránou, ako vyplýva z fotodokumentácie a videozáznamu, bola vytvorená spevnená plocha a za kovovou bránou nebola spevnená plocha, ale bola tam trávnatá plocha. Pritom jedna aj druhá brána boli použiteľné, pretože sa dali otvárať. Je pravdou, že kovovú bránu nebolo možné otvoriť dokorán, iba jedno krídlo o šírke asi 150 cm, druhé krídlo iba sčasti, nakoľko v tom bránila zhotovená kovová prípojka na plyn. Konštatoval, že z ustanovenia § 25 ods. 1 písm. u/ zákona o cestnej premávke jednoznačne vyplýva, že vodič nesmie zastaviť a stáť osobitne na miestach vjazdov alebo výjazdov z pozemku. V danom prípade, ako to vyplýva z obsahu administratívnych spisov, na pozemok bol možný vjazd a výjazd jednak cez drevenú bránu, ale aj cez kovovú bránu, i keď kovovú bránu nebolo možné využívať väčším motorovým vozidlom, nakoľko ju nebolo možné otvárať v plnom rozsahu. Nič však nemení na tom, že na daný pozemok bol vjazd a výjazd dvoma bránami. Ak na pozemok, resp. k nehnuteľnosti je možný vjazd a výjazd viacerými spôsobmi, nielen iba jedným spôsobom, teda že je tam zhotovená iba jedna brána, to neznamená, že užívateľa, resp. vlastníka pozemku alebo nehnuteľnosti postavenej na pozemku možno obmedzovať v tom, aby niekto tretí určoval, kedy a ktorý vjazd a výjazd na pozemok, resp. k nehnuteľnosti postavenej na pozemku ma využívať, takýmto spôsobom by tretie osoby obmedzovali neprimerane vlastníka vo využívaní vlastníckeho práva na úkor nevlastníka. Podľa názoru krajského súdu z citovaného ustanovenia § 25 ods. 1 písm. u/ zákona o cestnej premávke

nevyplyva, aby na mieste samom pri riešení priestupku podľa uvedeného ustanovenia sa zisťovalo a skúmalo, či daný vjazd a výjazd z pozemku sa pravidelne využíva, využíva sa iba občas, resp. že na pozemok je možný vjazd a výjazd aj iným spôsobom, ale z uvedeného ustanovenia jednoznačne vyplýva iba to, že nie je možné zastaviť a stáť motorovým vozidlom pred každým vjazdom a výjazdom z pozemku.

Na základe zistených a uvedených skutočností krajský súd dospel k záveru, že skutkový stav v danom prípade správne orgány vykonaným dokazovaním zistili dostatočným spôsobom. V odôvodnení rozhodnutia sa prvostupňový správny orgán ako aj žalovaný s odvolacími námietkami náležite vysporiadali, a preto námietka žalobcu, že vo veci nebol zistený dostatočne skutkový stav veci a žalovaný sa nevysporiadal so všetkými jeho námietkami, nie je dôvodná, na základe čoho s poukazom na ust. § 250j ods. 1 O.s.p. žalobu zamietol.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že krajský súd v konaní neúspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/, b/, d/ a f/ O.s.p..

Namietal, že krajský súd nesprávne a ústavne nezlučiteľne vyložil ustanovenie § 25 ods. 1 písm. u/ zákona o cestnej premávke tak, že upravuje absolútny zákaz zastaviť a stáť motorovým vozidlom pred každým vjazdom a výjazdom z pozemku, bez ohľadu na to, či toto vozidlo môže alebo nemôže obmedziť vjazd a výjazd vozidiel z pozemku. Uviedol, že už na základe gramatického výkladu tohto zákonného ustanovenia nemožno dospieť k záveru, že zastavenie a státie na každom vjazde a výjazde z objektu znamená automaticky porušenie zákona, nakoľko toto zákonné ustanovenie sa skladá z dvoch častí, a to z prvej časti, ktorá obsahuje samotnú právnu normu („vodič nesmie zastaviť a stáť na iných miestach, kde zastavenie alebo státie môže ohroziť bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky alebo obmedziť jazdu vozidiel“) a z druhej časti, ktorá obsahuje len demonštratívny výpočet takých miest, na ktorých môže dôjsť k porušeniu tohto zákonného ustanovenia, avšak len za predpokladu, že dôjde k naplneniu hypotézy a dispozície samotnej právnej normy, teda k vzniku možnosti reálneho obmedzenia jazdy vozidiel na konkrétnom vjazde alebo výjazde z pozemku. Obsah zákonnej právnej normy nemôže byť interpretovaný izolovane len na základe mechanického výkladu doslovného znenia normy, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Na podporu svojich tvrdení poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III ÚS 341/2007 a sp. zn. I. ÚS 764/2013.

Ďalej namietal, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho a neúplne zisteného skutkového stavu, ktorý je v rozpore s obsahom administratívnych spisov žalovaného, keďže krajský súd vychádzal síce zo záveru, že vjazd a výjazd na pozemok bol možný dvomi bránami, pričom kovová brána, pred ktorou stál žalobca nebola dlhší čas užívaná a dala sa otvárať len čiastočne, avšak samotnou skutočnosťou, či žalobcovo vozidlo mohlo reálne obmedziť vjazd a výjazd vozidiel cez kovovú bránu, sa vôbec nezaoberal, nakoľko dospel k záveru, že pre posúdenie veci nebolo s ohľadom na výklad ust. § 25 ods. 1 písm. u/ zákona o cestnej premávke nebolo vôbec potrebné zaoberať sa touto skutočnosťou, so záverom ktorým sa žalobca nestotožnil, keď mal za to, že takýto záver by obstál iba v prípade, ak by išlo o dve rovnocenné a v plnom rozsahu funkčné brány, ktoré by umožňovali vlastníkom pozemku využívať ich na vjazd a výjazd vozidiel v rovnakom rozsahu, nakoľko tento vjazd bol obmedzený už samotnými vlastnosťami brány a objektívnymi prekážkami (napr. plynová prípojka), ktoré žalobca nespôsobil. Žalobca namietal, že zastavila stál na takom mieste a v takej vzdialenosti od brány, čo umožňovalo bez obmedzenia prejazd vozidiel takých rozmerov, ktoré s ohľadom na obmedzenú funkčnosť kovovej brány cez ňu dokázali prejsť, s tvrdením ktorým sa krajský súd vo svojom rozhodnutí nevysporiadal, čím bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom. Rovnako sa krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal s námietkou žalobcu, že postup žalovaného, ktorý napadnuté rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa v časti zmenil a v zostávajúcej časti potvrdil, avšak bez toho, aby odvolanie zamietol, je v rozpore s ust. § 59 ods. 2 Správneho poriadku, obmedzil sa len na výklad princípov

odvolacieho konania v správnom konaní, avšak k podstate námietky žalobcu sa nevyjadril.

Žiadal, aby odvolací súd o odvolaní rozhodol tak, že napadnutý rozsudok zmení tak, že v žalobe napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie Okresného riaditeľstva policajného zboru v Košiciach č. ORPZ-KE-ODI1-354/2014-P z 09.09.2014 zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie; a prizná žalobcovi voči žalovanému náhradu trov súdneho konania. K odvolaniu pripojil aj vyčíslenie trov konania.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že trvá na svojom stanovisku vyjadrenom v žalobou napadnutom rozhodnutí, ako aj na skutočnostiach uvedených vo vyjadrení k žalobe. Mal za to, že žalobca sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky tak, ako je to uvedené v rozhodnutí Okresného riaditeľstva policajného zboru v Košiciach č. ORPZ-KE-ODI1-354/2014-P z 09.09.2014. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, oboznámil sa s administratívnym spisom žalovaného ako aj súdnym spisom a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je potrebné priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. s tým, že termín verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 28.02.2018 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1 a 2 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 prvá veta O.s.p.). Preto v správnom súdnictve súd dokazovanie zásadne nevykonáva, vykonáva len také dokazovanie, ktoré je nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia, t.j. jeho rozsah je obmedzený účelom správneho súdnictva (§ 250i ods. 1 veta druhá O.s.p.). Je to tak preto, že úlohou súdu v správnom súdnictve (prvostupňového ani odvolacieho) nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu dopĺňaním rozsiahleho dokazovania, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy, t.j. preskúmať aj postup, ktorý predchádzal vydaniu týchto rozhodnutí s prihliadnutím na záväznosť zisteného skutkového stavu, ktorý tu bol v čase ich vydania.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Z obsahu administratívneho spisu správneho orgánu prvého stupňa vyplynulo, že 14.03.2014 v čase o cca 14,00 hod. došlo na základe požiadavky Krajského dopravného inšpektorátu v Košiciach k odťahu motorového vozidla zn. Chrysler EČV: G., ktoré stálo na O. ulici v Košiciach pri dome č. XX, kde podľa oznamovateľky p. N. G., bytom v Košiciach na O. ulici č. XX, predmetné vozidlo bránilo a obmedzovalo vjazd a výjazd vozidiel. Odťah motorového vozidla vykonali vodič odťahovej služby M. G. a policajt odťahovej služby Z. T. na základe súhlasu prísl. Krajského dopravného inšpektorátu v Košiciach práp. H. Žalobca podal k predmetnej veci vysvetlenie dňa 17.03.2014, kedy uviedol, že si nie je vedomý priestupku, odťah motorového vozidla bol podľa neho realizovaný neoprávnené a bez splnenia zákonných podmienok, nakoľko bránka, pred ktorou vozidlo stálo, nespĺňa účel na vjazd a výjazd vozidiel. Dňa 21.05.2014 podala k veci vysvetlenie N. G., oznamovateľka, ktorá uviedla, že dané vozidlo parkuje pred ich domom (na O. ulici č. XX) pravidelne, a to aj napriek viacerým upozorneniam, nakoľko na dome prebiehajú rekonštrukčné práce, pričom na tieto výzvy vodič motorového vozidla nereagoval, a preto boli nútení zavolať mestskú políciu. Uviedla, že vodič sa vyjadril, že „on si môže parkovať kde chce“.

Dňa 29.05.2014 správny orgán prvého stupňa rozkazom o uložení sankcie rozhodol tak, že uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa ust. § 22 ods. 1 písm. l/ zákona o priestupkoch, ktorého sa mal dopustiť porušením ustanovenia § 25 ods. 1 písm. u/ zákona o cestnej premávke na tom skutkovom základe, že dňa 14.03.2014 v čase o 14.00 hod. v Košiciach na ulici O. č. XX parkoval s motorovým vozidlom Chrysler, evidenčného čísla G. na mieste, kde obmedzil výjazd vozidiel z účelovej komunikácie, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 20 €. Voči predmetnému rozkazu o uložení sankcie podal žalobca v zákonnej lehote odpor, kde okrem iného namietal nesprávnu aplikáciu ust. § 25 ods. 1 písm. u/ zákona o cestnej premávke z dôvodu nesprávne vyhodnotených skutkových záverov. K odporu a na podporu svojich tvrdení o tom, že predmetná brána neslúžila a ani nemohla slúžiť na vjazd a výjazd vozidiel na pozemok, predložil fotodokumentáciu, ktorou uvedenú skutočnosť mienil preukázať objektívnou prekážkou (plynomer, psia búda) a s ohľadom na nános štrku a kameňov a stav vegetácie. Zároveň namietol, že skutočnosť, ktorú uvádza správny orgán v odôvodnení rozkazu, že sa dostavil na miesto spáchania priestupku, nebol si vedomý spáchania priestupku, preto bola na mieste spracovaná správa o objasňovaní priestupku. Včasným podaním odporu došlo k zrušeniu rozkazu.

Za účelom odstránenia rozporov, ktoré uviedol žalobca v podanom odpore, 02.07.2014 podal k veci vysvetlenie M. G., ktorý uviedol, že je vlastníkom daného pozemku a spoluvlastníkom domu na ulici O. č. XX, pričom v mesiacoch február až apríl 2014 prebiehali na rodinnom dome a na pozemku dokončovacie práce. V tej dobe bol pozemok ohradený provizórnym plotom s dvomi bránami, kde jedna brána bola zatvorená z dôvodu rekonštrukcie príjazdovej cesty a druhá (pred ktorou stálo vozidlo žalobcu), konkrétne jej polovica, slúžila na dovoz materiálu. V tej dobe vozidlo žalobcu opakovane a to aj dlhodobo, stálo pred danou bránou, čím blokovalo vjazd na pozemok. Majiteľ vozidla na výzvy nereagoval, preto bola privolaná hliadka Mestskej polície. Dňa 22.07.2014 podal k veci vysvetlenie H. H., ktorý uviedol, že bol vyslaný operačným strediskom na vykonanie služobného zákroku na ulici O., kde bolo zistené, že motorové vozidlo Chrysler evidenčného čísla G. stálo pred vstupnou bránou na pozemok rodinného domu, pričom oznamovateľka - majiteľka domu č. XX, mu oznámila, že uvedené vozidlo na danom mieste parkuje dlhšiu dobu a nereaguje na výzvy, aby svoje vozidlo preparkoval. Po tom, čo mu na jeho výzvu oznamovateľka preukázala funkčnosť brány a potvrdila, že túto bránu používajú na dovoz stavebného materiálu, rozhodol o následnom odtiahnutí predmetného motorového vozidla. Odťah vozidla bol zdokumentovaný videozáznamom.

Správny orgán prvého stupňa nariadil vo veci ústne pojednávanie na 09.09.2014, kde sa dostavil obvinený - žalobca, ktorému bolo oznámené, že je obvinený zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona o priestupkoch na tom skutkovom základe, že „dňa 14.03.2014 v čase o 14.00 hod. v Košiciach na ulici O. č. XX parkoval s motorovým vozidlom Chrysler, evidenčného čísla G. na mieste,

kde obmedzil výjazd vozidiel z účelovej komunikácie“. Žalobca zotrval na svojom doterajšom písomne prezentovanom stanovisku, že predmetná brána neslúži ani neslúžila na vjazd a výjazd vozidiel. Z ústneho pojednávania o priestupku vyplynulo, že žalobca „dňa 14.03.2014 v čase o 14.00 hod. v Košiciach na ulici O. č. XX parkoval s motorovým vozidlom Chrysler, evidenčného čísla G. na mieste, kde obmedzil výjazd vozidiel z účelovej komunikácie, čo bolo oznámené p. G., ktorá má na tejto adrese trvalý pobyt. Nakoľko sa vodič tohto vozidla na mieste nenachádzal, bola privolaná odťahová služba a súčasne aj hliadka dopravnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach za ktorej účasti bol realizovaný odťah predmetného vozidla. Na mieste bola hliadkou MsP vyhotovená fotodokumentácia a videozáznam. Následne sa na miesto dostavil aj vodič tohto vozidla, ktorý si nebol vedomý spáchania priestupku, preto bola na mieste spracovaná správa o výsledku objasňovanie priestupku.“, čím porušil ustanovenie § 25 ods. 1 písm. u/ zákona o cestnej premávke, čím spáchal priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona o priestupkoch, za čo mu bola podľa § 22 ods. 2 písm. f/ zákona o priestupkoch uložená pokuta vo výške 20 € a zároveň mu bola uložená povinnosť uhradiť trovy správneho konania vo výške 16 €.

Proti tomuto rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa podal žalobca včas odvolanie, v ktorom namietal okrem iného nesprávnu aplikáciu ust. § 25 ods. 1 písm. u/ zákona o cestnej premávke z dôvodu nesprávne vyhodnotených skutkových záverov. K odvolaniu opätovne predložil fotodokumentáciu, ktorou podporoval svoju argumentáciu v odpore. Opätovne poukázal na to, že otvorenie pravého krídla predmetnej brány znemožňovala biela skrinka s hlavným uzáverom plynu pevne spojená so zemou, ktorá bola na bráne umiestnená, v tesnej blízkosti za ňou sa nachádzala drevená ohrada pre psa a okrem toho, na úrovni ľavého krídla sa nachádzala plastová rúra, ktorá bránila riadnemu vjazdu/výjazdu vozidiel. O skutočnosti, že brána sa nevyužívala svedčí aj nános štrku a nezničená tráva pod ňou a v jej priamej blízkosti.

Z obsahu administratívneho spisu odvolacieho správneho orgánu mal súd za preukázané, že rozhodnutie Okresného riaditeľstva policajného zboru v Košiciach č. ORPZ-KE-ODI1-354/2014-P z 09.09.2014 bolo žalovanému predložené na rozhodnutie o odvolaní žalobcu 27.11.2014, spolu so spisovým materiálom správneho orgánu prvého stupňa a stanoviskom správneho orgánu prvého stupňa k odvolaniu žalobcu. Odvolací správny orgán o odvolaní rozhodol 19.12.2014 tak, že vo výroku napadnutého rozhodnutia vypustil v druhom odseku text, cit.: „...parkoval s motorovým vozidlom Chrysler, evidenčného čísla G. na mieste, kde obmedzil výjazd vozidiel z účelovej komunikácie.“ a nahradil ho textom „...zastavil a stál s motorovým vozidlom Chrysler, evidenčného čísla G. na mieste vjazdu alebo výjazdu z pozemku.“; rovnako zmenil aj druhý odsek odôvodnenia rozhodnutia s tým, že ostatné časti rozhodnutia ostávajú nezmenené. K zmenenej formulácii skutku nebolo obvinenému umožnené sa vyjadriť, o zmene nebol upovedomený.

Z upovedomenia o oprave rozhodnutia č. ORPZ-KE-ODI1-354/2014-2014 z 26.11.2014 (č. l. 16 súdneho spisu), predloženého žalobcom, mal súd za preukázané, že Okresného riaditeľstvo policajného zboru v Košiciach, Okresný dopravný inšpektorát, oddelenie bezpečnosti cestnej premávky, opravilo chybu v písaní v rozhodnutí Okresného riaditeľstva policajného zboru v Košiciach č. ORPZ-KE-ODI1-354/2014-P z 09.09.2014, kde došlo k chybnému zápisu dátumu vydania rozhodnutia a to 23.09.2014. Uvedené oznámenie nie je súčasťou predložených administratívnych spisov.

Podľa § 250d ods. 1 prvá veta O.s.p. je žalovaný povinný v súdom určenej lehote predložiť súdu svoje spisy spolu so spismi orgánu prvého stupňa.

Podľa § 25 ods. 1 písm. u/ zákona o cestnej premávke, vodič nesmie zastaviť a stáť na iných miestach kde zastavenie alebo státie môže ohroziť bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky alebo obmedziť jazdu vozidiel; osobitne na miestach vjazdov alebo výjazdov z pozemkov, vjazdov a výjazdov z objektov určených na zásobovanie alebo parkovacích miest.

Podľa § 2 ods. 1 zákona o cestnej premávke cestnou premávkou na účely tohto zákona sa rozumie užívanie diaľnic, ciest, miestnych komunikácií a účelových komunikácií (ďalej len „cesta“) vodičmi

vozidiel a chodcami.

Podľa § 2 ods. 2 písm. v/ zákona o cestnej premávke na účely tohto zákona sa ďalej rozumie vozidlo, motorové vozidlo, nemotorové vozidlo a električka.

Podľa § 2 ods. 2 písm. l/ zákona o cestnej premávke motorovým vozidlom je nekoľajové vozidlo poháňané vlastným motorom s výnimkou prípadu podľa písm. f/ a trolejbus.

Podľa § 2 ods. 2 písm. m/ zákona o cestnej premávke nemotorovým vozidlom, pripojené vozidlo, vozidlo pohybujúce sa pomocou ľudskej sily alebo zvieracej sily s výnimkou prípadov podľa písm. f/ a bicykel vybavený pomocným motorom so zdvihnutým objemom valcov nepresahujúcim 50 cm³ s konštrukčnou rýchlosťou neprevyšujúcou 205 km/1 hod., alebo bicykel vybavený pomocným elektrickým motorom s trvalým menovitým výkonom do 0,25 kW, ktorého výkon sa progresívne znižuje a nakoniec sa preruší, keď vozidlo dosiahne rýchlosť 25 km/1 hod., alebo keď vodič prestane šliapať do pedálov.

Podľa § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch je priestupkom zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 3 zákona o priestupkoch stačí na zodpovednosť za priestupok zavinenie z nedbanlivosti, ak zákon výslovne neustanoví, že je potrebné úmyselné zavinenie.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o priestupkoch je priestupok spáchaný z nedbanlivosti, ak páchatel' vedel, že môže svojím konaním porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal na to, že tento záujem neporuší alebo neohrozí, alebo nevedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, hoci to vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol.

Podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona o priestupkoch, sa priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky dopustí ten, kto iným konaním, ako sa uvádza v písmenách a/ až k/, poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Podľa § 51 zákona o priestupkoch, ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 58 ods. 1 zákona o priestupkoch sa objasňovaním priestupkov podľa tohto zákona rozumie obstaranie podkladov potrebných na rozhodnutie správneho orgánu najmä o tom, či sa stal skutok, ktorý je priestupkom podľa tohto alebo iného zákona; tento skutok spáchala osoba podozrivá zo spáchania priestupku; sa uloží sankcia za priestupok alebo sa od jej uloženia upustí, ak k náprave páchatel'a priestupku postačí samotné prejednanie priestupku; uloží ochranné opatrenie; a či uloží páchatel'ovi priestupku povinnosť uhradiť spôsobenú škodu.

Podľa § 73 zákona o priestupkoch občan je obvineným z priestupku, len čo správny orgán vykonal voči nemu prvý procesný úkon. Na takého občana sa hľadí ako na nevinného, kým jeho vina nebola vyslovená právoplatným rozhodnutím. Obvinený z priestupku má právo vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a k dôkazom o nich, uplatňovať skutočnosti a dôkazy na svoju obhajobu, podávať návrhy a opravné prostriedky. K výpovedi ani k priznaniu ho nemožno donucovať.

Podľa § 77 zákona o priestupkoch musí výrok rozhodnutia o priestupku, ktorým je obvinený z priestupku uznaný vinným, obsahovať tiež popis skutku s označením miesta a času spáchania priestupku, vyslovenie viny, druh a výšku sankcie, prípadne rozhodnutie o upustení od uloženia sankcie (§ 11 ods. 3), o započítaní času do času zákazu činnosti (§ 14 ods. 2), o uložení ochranného opatrenia

(§ 16), o nároku na náhradu škody (§ 70 ods. 2) a o trovách konania (§ 79 ods. 1).

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku, správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Podľa § 3 ods. 5 správneho poriadku, musí rozhodnutie správnych orgánov vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 34 správneho poriadku možno na dokazovanie použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka. Účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe. Vykonávanie dôkazov patrí správnemu orgánu. Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Skutočnosť všeobecne známe alebo známe správnemu orgánu z úradnej činnosti netreba dokazovať.

Podľa § 34 správneho poriadku musí byť rozhodnutie v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Odvolací súd komplexným preskúmaním rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby zistil skutočnosti, ktoré odôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia z dôvodov ust. § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p..

Krajský súd výzvou z 20.03.2015, doručenu žalovanému 30.03.2015, tohto okrem iného vyzval, aby súdu zaslal úplný, žurnalizovaný administratívny spis vzťahujúci sa na preskúmané rozhodnutie, ako aj úplný a žurnalizovaný príslušný administratívny spis prvostupňového správneho orgánu. Príslušné administratívne spisy boli žalovaným predložené krajskému súdu 13.04.2015.

Oboznámením sa s obsahom žalobcom predložených listín a obsahom administratívnych spisov predložených žalovaným, odvolací súd konštatuje, že napriek výzve krajského súdu z 20.03.2015, súdu neboli predložené úplné a žurnalizované príslušné administratívne spisy žalovaného a správneho orgánu konajúceho v prvom stupni, nakoľko ani v administratívnom spise žalovaného ani v administratívnom spise správneho orgánu konajúceho v prvom stupni, sa nenachádza upovedomenie o oprave rozhodnutia č. ORPZ-KE-ODI1-354/2014-2014 z 26.11.2014 a príslušná doručenka. O existencii predmetného upovedomenia odvolací súd nemá pochybnosti, keď táto bola preukázaná žalobcom predloženou listinou (č. l. 16 súdneho spisu). Uvedená skutočnosť odôvodňuje zrušenie napadnutého rozhodnutia správneho orgánu, a nakoľko sa jedná o nekompletný administratívny spis správneho orgánu prvého stupňa, aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vrátenie veci žalovanému správnemu orgánu na ďalšie konanie (§ 250j ods. 3 O.s.p.). Odvolací súd však konštatuje, že napriek konštatovanému pochybeniu správneho orgánu, nepristúpil k zrušeniu napadnutého rozhodnutia postupom podľa § 250j ods. 3 O.s.p., nakoľko predmetným upovedomením došlo k oprave písárskej chyby v dátume vydania rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, keď táto chyba nebola žalobcom namietaná, ani s ohľadom na ďalšie žalobné dôvody nie je pre súdny prieskum napadnutého rozhodnutia zásadná.

Žalobca v žalobe namietal, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko tento nesprávne vyložil ust. § 25 ods. 1 písm. u/ zákona o cestnej premávke, ďalej namietal, že zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzalo správne rozhodnutie, je v rozpore s obsahom spisov, nakoľko vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že predmetná brána neslúžila a vzhľadom na jej objektívne charakteristiky ani nemohla slúžiť na vjazd a výjazd vozidiel z pozemku, a že v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, nakoľko správny orgán postupoval v rozpore s ustanoveniami Správneho poriadku. V rámci odvolacieho konania zotrval na v žalobe namietaných vadách správneho konania, a zároveň namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia krajského súdu, keď tento opomenul reagovať na žalobné body, čím žalobcovi odňal možnosť konať pred súdom.

Z obsahu výroku napadnutého rozhodnutia, je zrejmé, že žalovaný zmenil výrok o uznaní žalobcu vinným z priestupku, v rámci ktorého doplnil skutok tak, že vo výroku predmetného rozhodnutia vypustil v druhom odseku text, cit.: „...parkoval s motorovým vozidlom Chrysler, evidenčného čísla G. na mieste, kde obmedzil výjazd vozidiel z účelovej komunikácie.“ a nahradil ho textom „...zastavil a stál s motorovým vozidlom Chrysler, evidenčného čísla G. na mieste vjazdu alebo výjazdu z pozemku.“; rovnako zmenil aj druhý odsek odôvodnenia rozhodnutia s tým, že ostatné časti rozhodnutia ostávajú nezmenené. Zároveň z obsahu predložených administratívnych spisov je zrejmé, že žalobcovi nebolo umožnené k zmenenému skutku vyjadriť sa, o tejto zmene nebol ani len upovedomený.

Vzhľadom k tomu, že zmena, ku ktorej došlo, nie je len štylistického alebo gramatického charakteru, avšak spočíva v zmene skutkových okolností, s ohľadom na vyššie citované ust. § 73 ods. 2 veta prvá Správneho poriadku, potom možno konštatovať porušenie práva obvineného vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a k dôkazom o nich, uplatňovať skutočnosti a dôkazy na svoju obhajobu, podávať návrhy a opravné prostriedky.

Obdobný záver už prezentoval Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku č. k. 3Sžp/23/2011 z 01.12.2011, podľa ktorého: „Senát najvyššieho súdu poukazuje na to, že skutočnosti, ktoré sa obvinenému z priestupku kladú za vinu musia byť sformulované v skutku. Správny orgán vykonávajúci priestupkové konanie musí preto skutok sformulovať presne a úplne. Pokiaľ v ďalších štádiách skutok rozšíri alebo doplní, alebo spresní, musí umožniť obvinenému z priestupku sa k novo sformulovanému resp. doplnenému skutku vyjadriť. V danom prípade žalovaný ako odvolací správny orgán skutok preukázateľne spresnil, preto mal žalovanému umožniť k spresnenej formulácii skutku sa vyjadriť. Ide o dodržanie formálne ustanoveného procesného postupu. Správny orgán nemôže selektovať závažnosť skutočností doplnených do skutku. (V prípade, že zo skutku by boli vypustené určité skutočnosti upovedomenie nemusí byť nevyhnutné). Senát najvyššieho súdu poukazuje na to, že skutočnosti, ktoré sa obvinenému z priestupku kladú za vinu musia byť sformulované v skutku. Správny orgán vykonávajúci priestupkové konanie musí preto skutok sformulovať presne a úplne. Pokiaľ v ďalších štádiách skutok rozšíri alebo doplní, alebo spresní, musí umožniť obvinenému z priestupku sa k novo sformulovanému resp. doplnenému skutku vyjadriť. V danom prípade žalovaný ako odvolací správny orgán skutok preukázateľne spresnil, preto mal žalovanému umožniť k spresnenej formulácii skutku sa vyjadriť. Ide o dodržanie formálne ustanoveného procesného postupu. Správny orgán nemôže selektovať závažnosť skutočností doplnených do skutku. (V prípade, že zo skutku by boli vypustené určité skutočnosti upovedomenie nemusí byť nevyhnutné).“

Odvolací súd v rámci prieskumu napadnutého rozhodnutia ďalej zistil, že žalovaný formálne zmenil výrok o vine (v časti skutkovej vety) a súčasne ponechal v platnosti výrok o treste. Uvedenú skutočnosť odvolací súd hodnotí ako podstatnú vadu priestupkového konania, nakoľko výrok o treste má akcesorickú povahu k výroku o vine z priestupku, preto akákoľvek formálna zmena vo výroku o vine má za dôsledok povinnosť správneho orgánu nanovo rozhodnúť i o uložení trestu. (primerane rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Sžp/23/2011 z 01.12.2011, č. k. 6Sžo/1/2012 z 26.09.2012, č. k. 6Sžp/18/2011 z 18.07.2012 a pod.)

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd v konaní odvolacieho správneho orgánu (žalovaného) zistil takú vadu, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, rozhodnutie odvolacieho správneho orgánu (žalovaného) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci, nakoľko k zmene skutku, ktorý sa obvinenému (žalobcovi) kladie za vinu, došlo v odvolacom konaní, napriek tomu, že správne konanie na prvom a druhom stupni tvorí jeden celok, odvolací súd zrušil aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa (v jeho opravenom znení) a to z dôvodu ochrany práv účastníka správneho konania tak, aby bola zachovaná dvojinstančnosť konania.

Na základe uvedených skutočností dospel odvolací súd k záveru, že preskúmané rozhodnutie žalovaného nie je v súlade so zákonom, a keďže krajský súd žalobu zamietol, v súlade s ustanovením § 250ja ods. 3 O.s.p. zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že z dôvodov ust. § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. zrušil rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové rozhodnutie a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, pričom s ohľadom na dôvod zrušenia predmetných rozhodnutí sa ďalšími žalobnými dôvodmi, ako aj odvolacími dôvodmi, osobitne nezaoberal.

V rámci ďalšieho konania bude správnym orgánom prvého stupňa obvinenému riadne oznámené obvinenie z predmetného priestupku na základe novosformulovaného skutku, a bude mu k takto sformulovanému skutku umožnené vyjadriť sa. Najvyšší súd dáva do pozornosti zásadu „nikto nemôže byť nútený svedčiť vo svoj neprospech“, ktorú je okrem iného potrebné vykladať tak, že od nikoho nemožno vylákať svedectvo (vo svoj neprospech) uvedením do omylu v otázku vzneseného obvinenia alebo skutkového základu jeho konania, preto ak bol obvinený vypočutý (resp. mu bolo umožnené vyjadriť sa) nadväzujúc na vznesenie obvinenia, ktoré bolo následne zmenené, resp. preformulované, takto získanú výpoveď (vyjadrenie) nie je vo vzťahu k zmenenej časti skutku/obvinenia možné v ďalšom konaní použiť, a obvineného bude potrebné opätovne vypočuť (resp. umožniť mu vyjadriť sa) po opätovnom poučení podľa § 73 ods. 2 zákona o priestupkoch a § 17 ods. 1 Správneho poriadku.

Správny orgán sa v ďalšom konaní dôkladne vysporiada s obranou obvineného (žalobcu), že predmetná brána neslúžila na vjazd/výjazd vozidiel na pozemok a v prípade, ak bude preukázané, že brána mohla na vjazd/výjazd vozidiel na pozemok slúžiť (pričom frekvencia a účel užívania nie sú podstatné), bude správny orgán skúmať v akom rozsahu, a ak bude zistené, že brána umožňovala len vjazd/výjazd na pozemok vozidiel určitých rozmerov (vrátane nákladu), bude správny orgán skúmať, či vozidlo obvineného (žalobcu) bránilo plynulému vjazdu/výjazdu vozidiel týchto rozmerov (vrátane nákladu) na pozemok, následne preskúma naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona o priestupkoch a vo veci opätovne rozhodne.

Správny orgán je viazaný právnym názorom najvyššieho súdu (§ 250ja ods. 4 O.s.p.).

Vzhľadom na zmenu rozsudku krajského súdu vo veci samej, rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 224 ods. 1 a 2 O.s.p., o trovách celého konania (prvostupňového aj odvolacieho) a to tak, že procesne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v sume 424,01 €, pozostávajúcich z iných trov konania v sume 70 €, a to zo zaplateného súdneho poplatku za žalobu v sume 35 € a za odvolacie konanie v sume 35 € a trov právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky 655/2004 Z.z. v znení účinnom k vykonaniu jednotlivých úkonov právnej služby, v sume 354,01 € pozostávajúcich z odmeny za 4 úkony právnej služby: 1. prevzatie a príprava zastúpenia z 10.02.2015 á 64,53 € + režijný paušál á 8,39 €, 2. písomné podanie na súd (žaloba) z 11.02.2015 á 64,53 € + režijný paušál á 8,39 €, 3. účasť na meritórnom pojednávaní 21.01.2016 á 66 € + režijný paušál á 8,58 €, 4. písomné podanie na súd (meritórne odvolanie) z 18.02.2016 á 66 € + režijný paušál á 8,58 €, + 20% DPH vo výške 59,01 €, ktorú náhradu trov konania zaviazal žalovaného zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu v súlade s ust. § 149 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p..

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť dňa

01.07.2016.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku predtým nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté predtým nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.